Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 107-ҳадис

الثَّامِنُ : عَنْ أَبِي عَبْدِ اللهِ حُذَيْفَةَ بْنَ اليَمَانِ رَضِيَ 107 -
اللهُ عَنْهُمَا قَالَ : صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ
وَسَلَّمَ ذَاتَ لَيْلَةٍ، فَافَتَتَحَ الْبَقَرَةَ، فَقُلْتُ : يَرْكَعُ
عِنْدَ الْمِئَةِ، ثُمَّ مَضَى؛ فَقُلْتُ : يُصَلِّي بِهَا فِي رَكْعَةٍ،
فَمَضَى؛ فَقُلْتُ : يَرْكَعُ بِهَا، ثُمَّ افْتَتَحَ النِّسَاءَ،
فَقَرَأَهَا، ثُمَّ افْتَتَحَ آلَ عِمْرَانَ فَقَرَأَهَا، يَقْرَأُ
مُتَرَسِّلًا، إِذَا مَرَّ بِآيَةٍ فِيهَا تَسْبِيحٌ سَبَّحَ، وَإِذَا مَرَّ
بِسُؤَالٍ سَأَلَ، وَإِذَا مَرَّ بِتَعَوُّذٍ تَعَوَّذَ، ثُمَّ رَكَعَ
فَجَعَلَ يَقُولُ : «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ » فَكَانَ رُكُوعُهُ
نَحْواً مِنْ قِيَامِهِ ثُمَّ قَالَ : «سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ،
رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ » ثُم قَامَ قِيَاماً طَوِيلًا قَرِيباً مِمَّا
رَكَعَ، ثُمَّ سَجَدَ فَقَالَ : «سُبْحَانَ رَبِّيَ الأَعْلَى » فَكَانَ
سُجُودُهُ قَرِيبًا مِنْ قِيَامِهِ]. ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ . 772]

1. 107. Абу Абдуллоҳ Ҳузайфа ибн Ямон розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Бир кеча Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам билан бирга намоз ўқидим. Бақарани бошладилар. Юз оятда рукуъ қилсалар керак, десам, ўтиб кетдилар. Уни бир ракъатга ўқисалар керак, десам, ўтиб кетдилар. Шу билан рукуъ қиладилар, десам, Нисони бошлаб, уни ўқидилар. Кейин Оли Имронни бошлаб, уни ўқидилар. Оҳиста ўқирдилар. Тасбеҳ бор оятдан ўтсалар, тасбеҳ айтар, сўров бор оятдан ўтсалар, сўрар, паноҳ тилаш бор оятдан ўтсалар, паноҳ тилар эдилар. Кейин рукуъ қилиб, «**Субҳаана роббиял-ъазиим**», дея бошладилар. Рукуълари ҳам қиёмларича эди. Кейин «**Самиъаллоҳу лиман ҳамидаҳ, роббанаа, лакал-ҳамд**» деб, сўнг деярли рукуъ қилганларича узоқ турдилар. Сўнгра сажда қилиб, «**Субҳаана роббиял-аълаа**», дедилар. Саждалари ҳам қиёмларига яқин эди».

Имом Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI